

Cameron, Oswald Edmond
Rifleman
Regina Rifle Regiment
Royal Canadian Infantry Corps
B/117099

Oswald Edmond, ook wel 'Ossie' genoemd, is geboren op 25 september 1914 in Ottawa, Ontario in Canada. Zijn ouders zijn Canadees en hebben hem Katholiek opgevoed. Oswald groeit op met een oudere broer en twee jongere broers en drie jongere zussen. Het gezin verhuist naar Toronto als Oswald vijf jaar is. Hij gaat tot zijn dertiende naar school. Hij wil graag verder leren maar hij vindt dat hij moet gaan werken om zijn ouders te helpen.

Hij heeft verschillende baantjes gehad waarin altijd wel een voertuig bij betrokken was. Voordat hij in dienst gaat, rijdt hij op een melkwagen en verkoopt melk langs de huizen. Hij is erg sportief en speelt ijshockey, lacrosse en basketbal.

Hij is negentien jaar als hij op 28 november 1933 trouwt met Madelaine Marie Querin. Ze blijven wonen in Toronto, Ontario. Ze krijgen twee kinderen. Op 25 november 1938 wordt dochter Carolyn geboren en zoon Kenneth Vincent ziet het levenslicht op 8 december 1942.

Deze foto van zijn kinderen droeg Oswald altijd met zich mee.

Oswald op verlof bij zijn familie.

Op 24 september 1943 gaat Oswald in dienst, hij is dan 28 jaar. In zijn persoonlijk dossier staat te lezen dat hij een optimistische, energieke en vrolijke man is. Hij ziet er verzorgd uit en hij is erg beleefd. Oswald geniet zijn opleiding in de plaats Petawawa. Als Oswald in dienst gaat geeft hij aan dat hij

graag in een legertruck of op een motor wil leren rijden. Dit maakt hij ook waar. Hij behaalt zijn vrachtwagenrijbewijs en hij behaalt zijn diploma voor monteur.

Twee broers van hem zijn al in dienst bij het Canadese leger en zijn al in Europa als hij zich aanmeldt voor het leger. Op 4 augustus 1944 maakt hij de overtocht van Canada naar Engeland waar hij op 10 augustus aankomt. Hij wordt hier ingedeeld als Rifleman bij het Regina Rifle Regiment. Op 17 oktober 1944 maakt dit regiment de overtocht naar België waar hij de volgende dag aankomt.

Op 8 februari 1945 vertrekt Oswald uit het huis van Hendricks in Nijmegen. Hij komt op 20 februari langs om afscheid te nemen omdat hij naar Kleve moet om daar te gaan vechten in de operatie Veritable.

Zeven dagen later, op 27 februari 1945 sneuvelt hij tijdens een gevecht bij de plaatse Kleve. Hij is dan dertig jaar.

**ONE OF 4 SONS IN FORCES
CPL. O. E. CAMERON KILLED**

O. E. Cameron, W. E. Cameron, H. O. Cameron, K. A. Cameron

One of the four sons of Mrs. Augusta Cameron, Sutherland Drive, to serve overseas, Cpl. Oswald Edmund (Ossie) Cameron, 32, of the Regina Rifles, was killed in action on the western front, his widow, who also lives on Sutherland Drive, has been informed. He leaves two small daughters, Carolyn, 6, and Jennie, 2. One brother, Sergt. W. E. Cameron, enlisted in the first week of war, served overseas over three years in the R.C.A. and was honorably discharged after he was wounded. Despite loss of an eye and shell shock, he joined the merchant marine. Two other brothers, Sergt. K. A. Cameron, with an anti-tank regiment, and Gnr. H. A. Cameron, with an anti-aircraft unit, are serving in Italy.

Capt. Oswald Cameron enlisted in September, 1943, and went overseas in October, 1944. Born in Ottawa, he came to Toronto as a boy and attended St. Helen's school. He was employed at Downing's Dairy before enlisting. Also surviving are three sisters, Mrs. K. Smith, Mrs. R. Coll, and Miss Dorothy Cameron.

Hij wordt op 7 maart 1945 begraven in Bedburg, Duitsland.

Op 12 september 1945 wordt Oswald herbegraven op de Canadese oorlogsbegraafplaats in Groesbeek, graf **IX. H. 11.**

Voor zijn diensten krijgt hij de 1939-1945 Star, de France & Germany Star, de War Medal 1939-1945 en de Canadian Volunteer Service Medal and Clasp.

Levensverhaal Sylvia Thuis, Research Team Faces To Graves.

Geraadpleegde bronnen:

- met dank aan Carolyn Russell
- Commonwealth War Graves Commission
- Library and Archives Canada

5 mei 2017, Carolyn Russell kreeg eindelijk de kans om afscheid te nemen van haar vader, 72 jaar nadat zijn leven eindigde op een Duits slagveld tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Carolyn samen met de heer Hendricks.

- *Vertaling krantenartikel uit The Observer, 14 mei 2017:*

Carolyn, uit Sarnia en haar familie zijn onlangs teruggekeerd in Nederland, waar ze het graf van haar vader Oswald 'Ossie' Cameron hebben bezocht op de Canadese oorlogsbegraafplaats Groesbeek.

Tijdens hun bezoek hebben de ambassadeur van Canada in Nederland en de burgemeester van Groesbeek hun respect betuigd aan Cameron door een krans te leggen bij zijn graf.

Zijn familie had eindelijk de kans om leden van een Nederlands gezin te ontmoeten bij wie Cameron slechts enkele weken voor zijn dood, in 1945 werd ingekwartierd.

Een paar jaar geleden sprak Russell een Nederlandse vriendin die meehielp met het plaatsen van kaarsen op kerstavond op de begraafplaats in Groesbeek. Op een avond benaderde een vreemde haar vriendin en vroeg of hij een kaars kon opsteken bij het graf van Cameron. De vreemdeling heette Hendricks.

"Het was ongelooflijk," zei Russell. "Hij was 16 toen zijn ouders mijn vader in hun huis in de watten legden en nu was hij al in de negentig en herinnerde hij zich mijn vader nog steeds. "Ik wist dat ik hem gewoon moest ontmoeten, ik wilde meer weten over mijn vader."

Twee weken voor zijn dood werd Cameron ingekwartierd bij de familie Hendricks in Nijmegen. De familie Hendricks had, in de laatste stadia van de oorlog talloze

soldaten ingekwartierd gehad- sommige Canadezen, sommige Poolse - maar de inmiddels bejaarde Hendricks herinnerde Russell's vader met grote duidelijkheid.

Met de wens om meer te weten te komen over haar vader, reisde Russell eerder deze maand met haar gezin - echtgenoot Ross en haar drie volwassen kinderen, Todd, Jody en Scott - naar Nederland. "Ik heb zoveel geleerd tijdens onze tijd daar" zei ze "Het was een hartverwarmende ervaring voor mij en het was ook een ongelooflijk ontroerende ervaring voor mijn kinderen."

Zelfs voordat het gezin voet op Nederlandse bodem zette, begonnen de tranen al te stromen, zei Russell.

"Voordat we zelfs in Nederland landden, kondigde de kapitein op onze Air Canada-vlucht aan: 'We hebben een heel speciale familie aan boord, de familie van Ossie Cameron, een man die het grootste offer bracht voor de bevrijding van Nederland. En we willen hen gewoon bedanken en wensen de familie een mooie reis.

"En iedereen in het vliegtuig begon te klappen. Dat was de eerste keer dat ik ontroerd werd en de volgende week huilde ik steeds weer. "

Op hun eerste dag in Nederland bezocht het gezin het graf van Cameron, waar ze zagen hoe zeer de Nederlanders hun Canadese bevrijders koesteren.

Een Nederlandse schooldirecteur en zijn vrouw stopten op de begraafplaats om de familie te bedanken voor het offer van Cameron en de families deelden tranen en een omhelzing.

"Het was niet hun generatie, maar het waren hun ouders en grootouders die stierven van de honger, die leden onder de nazi-bezetting," zei Russell. "Maar deze mensen herinnerden zich nog steeds dit alles en alle offers die werden gebracht om hen te bevrijden."

De volgende dag kreeg Russell de kans om Hendricks te ontmoeten en meer te leren over haar vader. "Ik ontdekte dat mijn vader een echt gelukkige man was, dat hij van zijn familie hield," zei ze. "Hij sprak voortdurend over ons tegen de familie Hendricks."

Ze hoorde dat haar vader altijd aan een bureau zat, omringd door foto's van zijn familie, om brieven aan haar moeder te schrijven.

"Ik heb twee schoendozen vol met die brieven," zei Russell. "En elk van die brieven begint op dezelfde manier, 'Hallo, mijn lieveling' en, 'Hallo, mijn schat.' En zoveel van die brieven zeiden: 'Geen zorgen, ik ben zo thuis. '"

Hendricks gaf Russell ook het adres van het huis waar Cameron werd ingekwartierd, in Nijmegen, op ongeveer 10 kilometer afstand van Groesbeek.

De Russells hadden de kans om de 45-jarige vrouw en haar 13-jarige dochter te ontmoeten die nu in het huis woonde. Ze mochten op bezoek komen. "Ik had dezelfde deurknop in mijn hand die mijn vader had aangeraakte, ik liep op dezelfde tegelvloer in de keuken waar hij op had gelopen", herinnerde Russell zich. "Ik stond in de kamer waar hij had geslapen."

En ter herinnering aan haar beide ouders, kreeg Russell de kans om een handvol grond van het Canadese graf van haar moeder te strooien over dat van het Nederlandse graf van haar vader.

Voor Russell was het een bitterzoet moment omdat de dood van Cameron een gat liet in het hart van haar moeder waar ze nooit helemaal van hersteld was.

"Ze is nooit over de dood van mijn vader gekomen. Het heeft haar leven eigenlijk geruïneerd," zei ze. "Ze waren beiden 30 en toen was er nog geen kinderopvang. Alleenstaande moeders waren toen niet erg gebruikelijk. En vaak werkte mijn moeder twee banen om Kenny en mij te onderhouden."

Maar de reis naar Nederland heeft Russell geholpen beter te begrijpen wat voor soort man haar vader was - iemand die bereid was het ultieme offer te brengen om anderen te helpen.

"Voordat ik op reis ging was het slechts een verhaal en nu is het echt", zei Russell. "Alle kleinkinderen van Ossie waren al deze verhalen over hem verteld, maar kregen er nooit de indruk van zoals in Nederland.

"En nu hebben ze het 'gevoeld', ze konden in zijn voetsporen lopen. En het is iets dat ze nooit zullen vergeten. En ik ook niet."